

ΑΝΤΙΘΕΣΗ

ΕΝΤΥΠΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΙΟΥΝΗΣ 1987 ΔΡΧ 50

50Χ50

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

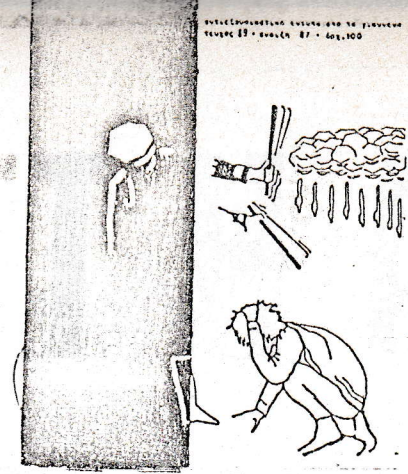
ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Ο Βασίλης Σκιαδόπουλος, 19 χρονών, από τον Βόλο, στις 25 Απρίλη 1987, παρουσιάστηκε στον στρατό, στη Τρίπολη για λόγους πολιτικής κι ιδεολογικής συνείδησης· αρνήθηκε την θητεία του Μίλησε για μιά εναλλακτική κοινωνική θητεία και δεν ήθελε να φορέσει την στολή και να πάρει όπλο Από τις αρχές Μάη 1987 βρίσκεται κρατούμενος στις στρατιωτικές φυλακές Αυλώνας (ΣΦΑ) κατόπιν εντολής του ταγματάρχη Δημητρίου Ο Βασίλης Σκιαδόπουλος είναι ο τρίτος αντιρρησίας συνείδησης μετά τους Μιχάλη Μαραγκάκη και Σταύρο Ψύχα

14-5-1987 Στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις συμπράστασης για τους αντιρρησίες συνείδησης. Συγκεκριμένα στην Αθήνα η επιτροπή υπεράσπισης των αντιρρησιών συνείδησης οργάνωσε στην δημοτική αίθουσα του σχολικού συγκροτήματος Γυρλάβας στο Γαλάτσι στις 7.30 ώρα, εκδήλωση συμπράστασης στον Μ Μαραγκάκη. Κείμενα των Μ Γλέζου κι επίσκοπου Κισσάμου Ειρηναίου ανακοινώνουν την θεσμοθέτηση της εναλλακτικής θητείας. Στον χώρο του πρώην στρατοπέδου Τσιρογιάννη στην Θεσσαλονίκη έγινε συναυλία συμπράστασης στον αντιρρησία συνείδησης Μ Μαραγκάκη. Συνοργάνωσαν την εκδήλωση η "Πρωτοβουλία για τους αντιρρησίες συνείδησης", το περιοδικό "Αρνούμαι", η "Οικολογική Κίνηση Θεσσαλονίκης" η "Επιτροπή Θεολόγων" κι η ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος. Η εκδήλωση ονομάστηκε "Ιεριχώ" για το λόγο να πέσουν τα τείχη της φυλακής που κρατούν απέναντι από τον χώρο της συναυλίας τον Μ Μαραγκάκη.

Η αστυνομία επιχειρεί τον τελευταίο καιρό να δράσει με την γνώση της τακτική "Μπουκάρει", ελέγχει, προσαγωγές. Οι επιχειρήσεις αρετής στις 18, 19, 22-5-1987 αντίστοιχα στην Αθήνα και στις περιοχές Γλυφάδας και Τρούμπας, είχαν μιά πρωτοφανή αστυνομική κινητοποίηση, συμμετείχαν και δυνάμεις των ΜΑΤ. Η ανασφάλεια του κράτους την νύχτα;

3-6-1987 Αναβλήθηκε η δίκη των 13 αντιπυρηνικών διαδηλωτών στο Μικτό Ορκωτό Κακούργιοδικείο Λαμίας. Η υπόθεση αφορούσε την πορεία της

Εκδόθηκε από αντιεξουσιαστές των Γιαννίνων το περιοδικό "ΚΡΑΚ". Επίσης από ομάδα αντιεξουσιαστών και ελευθεριακών δασκάλων και καθηγητών το περιοδικό "ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ".

28-5-1987 Πορεία συμπράστασης πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα για τον Πορτογάλλο αγωνιστή Οτέλο ντε Καρβάλιο. Συμμετείχαν Κ Ο Μαχητής, ΚΚΕ Εσωτ, Αριστερές Συσπειρώσεις και πολύς κόσμος.

26-5-1987. Πορεία ενάντια στο πρόεδρικό διάταγμα του υφυπουργού βιομηχανίας Πέτσου (προτείνει τη εγκατάσταση βιομηχανιών στο λεκανοπέδιο της Αττικής), συνοργάνωσαν η Εναλλακτική Κίνηση Οικολόγων, η ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος και το ΚΚΕ Εσωτερ-Ανανεωτική Αριστερά. Η πορεία άρχισε από το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά και τέλειωσε στα Προπύλαια. Τα κυριώτερα συνθήματα ήταν: "Όχι Ι.Χ. στο κέντρο της Αθήνας", "Βιομηχανική αποσυμφόρηση της Αθήνας-φίλτρα στα εργοστάσια", "Όχι κίνητρα στους βιομήχανους και μόλυνση στον λαό".

Εκδόθηκε μπροσούρα με τον τίτλο: "Πυρηνική ενέργεια: οικολογικά και κοινωνικά αδιέξοδα". Αποτελεί την πρώτη εκδοτική προσπάθεια στο χώρο της Καβάλας από την "Ομάδα Εναλλακτικής Δράσης" και την "Αντιεξουσιαστική Ομάδα "Είσοδος Κινδύνου"". Όπως λένε κι οι ίδιοι, σκοπός τους ήταν να εκδόσουν κάτι το διαφορετικό, πέρα από τα περιοδικά που έχουν ήδη κυκλοφορήσει, παρουσιάζοντας μιά συνολικότερη δουλειά, πάνω στο πάντα επίκαιρο θέμα της πυρηνικής ενέργειας. Η πιο πάνω μπροσούρα είναι η εισήγηση των δύο προαναφερόμενων ομάδων που διαβάστηκε στο ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ που διοργανώθηκε στη Καβάλα στις 26-27 Σεπτέμβρη 1986.

Υπεύθυνος νόμου:

Στα Προπύλαια συνεχίζεται η εκδήλωση που άρχισε από τις ΙΙ/6/1987, από την Επιτροπή Πρωτοβουλίας ενάντια στον Ε.Κ.Α.Μ., με σκοπό την ενημέρωση του κόσμου. Υπάρχουν αναρτημένα ταμπλώ: πάνω σε αυτά βρίσκονται στοιχεία για τον Ε.Κ.Α.Μ. από εφημερίδες και περιοδικά. Υπαρχει ακόμα ένα τραπεζάκι με δηλώσεις για άρνηση της παραλαβής της ηλεκτρονικής ταυτότητας-φάκελλος.

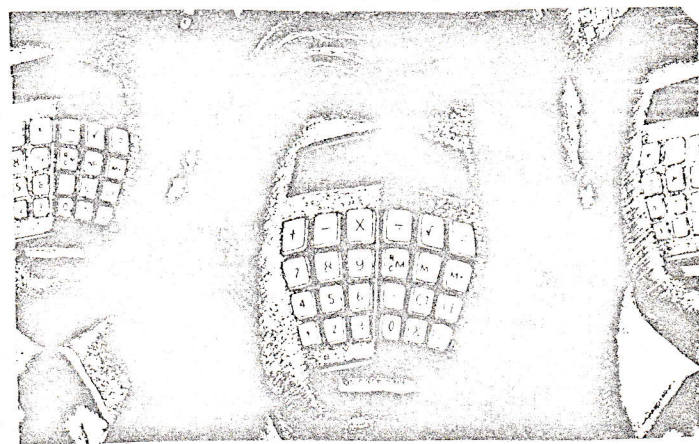
"Το κράτος που χτυπάει με ΜΑΤ τους απεργούς, που μας δολοφονεί στα ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ και τους Ευαγγελισμούς, εφαρμόζοντας τα σχέδια των πολυεθνικών, ψήφισε τον νόμο για τις νέες ταυτότητες Ε.Κ.Α.Μ. Από 1η Ιούλη τον θέτει σε εφαρμογή για τα νεογέννητα και τα παιδιά μέχρι 12 χρονών. Με τον νέο χρόνο θα ισχύσει για όλους. Κάθε άνθρωπος θα είναι ένας δεκατριψήφιος αριθμός που δουλεύει, που ψηφίζει, ένας αριθμός που θα τον ακολουθεί και μετά τον θάνατό του. Οι χαφιέδες και οι διευθυντές θα μαζεύουν στοιχεία από την προσωπική μας ζωή (τις προσωπικές μας σχέσεις, το μέσο που κυκλοφορούμε, τους φίλους μας, τα μέρη που συχνάζουμε), από την πολιτική μας ζωή (σε ποίο κόμμα ή οργάνωση είμαστε, τις διαδηλώσεις που πάμε, τις εφημερίδες που διαβάζουμε), από την δουλειά μας (σε πιά συνδικαλιστική παράταξη είμαστε, τι στάση κρατάμε στην δουλειά, αν κάνουμε απεργία, τι γράφουμε στα έντυπά μας, πόσα χρωστάμε στην εφορία, αν πληρώσαμε τις κλήσεις). Με την ενοποίηση των αρχείων, μόνο για εξακρίβωση να μας πάνε, ξέρουν τα πάντα για μας και κάνουν όπως το κράτος ξέρει (ξύλο, φυλακίσεις, δολοφονίες). Καθένας είναι ύποπτος από πριν και σε διαρκεί παρακολούθηση. Σε περίπτωση δικτατορίας οι φυλακές και τα ξερονήσια θα γεμίσουν μέσα σε χρόνο ρεκόρ. Οι παλιοί φάκελλοι για να πάρουν την θέση τους οι COMPUTERS των πολυεθνικών που κανείς δεν έχει πρόσβαση σ' αυτούς εκτός από τους κατασκευαστές τους. Ας αντισταθούμε στα σχέδια των εξουσιαστών μας. Κανείς να μην δηλώσει τα παιδιά του με Ε.Κ.Α.Μ. Κανείς να μην βγάλει νέα ταυτότητα. Η αντίστασή μας θα τσακίσει τα σχέδια των τεχνοκρατών και του κεφαλαίου για να μην οδηγηθούμε σε μια Οργουελαινική κοινωνία. ΟΧΙ ΣΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΦΑΚΕΛΩΜΑ ΟΧΙ ΣΤΟΝ Ε.Κ.Α.Μ."

Κείμενο που διαβάζεται από τις

κυπτα τελικά άλλα συμπεράσματα απ' αυτά του αρχικού κειμένου που μεταφράστηκε. Διάφορα λάθη αντιγραφής (παράληψη φράσης, αλλαγή συντακτικού και παρουσίας του κειμένου, εισαγωγικά που δεν υπήρχαν ή και το αντίθετο) και οποιήσαν κυριολεκτικά το κείμενο. Το λάθος βέβαια είναι και δικό μου μιά και δεν μπόρεσα να ελέγξω το κείμενο πριν να δημοσιευτεί. Το μόνο που μπορώ να κάνω τώρα για να διασώσω έστω ένα μέρος του, είναι η διδρθωση μιάς παραγράφου της σελίδας 7 του προηγούμενου τεύχους που έχει παραληφθεί.

... Επικίνδυνη για τον εσωτερικό κόσμο ενός σώματος-θωρηκτού είναι η πραγματικότητα που δεν είναι προσαρμοσμένη σ' αυτό. Σε αντίθεση με την σύζυγο, μητέρα, αγία και νοσοκόμα ενσαρκώνει αυτόν τον κίνδυνο η "αισθησιακή γυναίκα". Ακόμα και σήμερα οι γυναίκες αναφέρονται στη γλώσσα των Γερμανών στρατιωτών με ονομασίες που τους προσδίδουν τον χαρακτήρα ενός αντικειμένου όπως: στρώμα στρατού, στρώμα διασκέδασης, στρώμα ή βάση του λόχου, δέκτης συναναστροφών, άγριο θήραμα κ.ά.

Το συντακτικό, κάτι παύλες συμπεσμάτων προς το τέλος του κειμένου στα λόγια του Μπρόυλες, τα εισαγωγικά ορισμένων λέξεων παραμένουν στο κείμενο, χωρίς την σωστή τους παρουσίαση, λόγω των δυσκολιών που υπάρχουν για μιά αναδημοσίευσή του στο Νο 5 της "ΑΝΤΙΘΕΣΗΣ".

Η εκδοτική ομάδα του περιοδικού "Αντίθεση" σας πληροφορεί ότι το περιοδικό δεν θα εκδοθεί στο διάστημα των 3 μηνών του καλοκαιριού. Με καλές αντιθέσεις και συγκρούσεις θα επανέλθουμε τον Σεπτέμβρη με ένα τριμηνιαίο περιοδικό.

Γράμματα-Επιστολές:

Τ.Θ. 31 209

Π.Υ. 100 35 Αθήνα

ΕΡΙΚ ΕΜΠΕΡ: ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΣ

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΗΝΑ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ.

Ο Ερίκ Εμπέρ προετοίμασε την απόφασή του για περισσότερο από ένα χρόνο, ζητώντας υποστήριξη από προσωπικότητες και μαζεύοντας υπογραφές "ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ". Επειδή ήξερε ότι θα έπρεπε να παρουσιαστεί σε περιοχή του Βορρά είμαστε έτοιμοι. Αυτό μας επέτρεψε να φτιάξουμε γρήγορα επιτροπή συμπαράστασης. Από το 1981 δεν είχε γίνει άλλη δίκη που να αφορά πολιτική ανυποταξία. Η περίπτωση του Ερίκ Εμπέρ επέτρεψε έτσι στους αντιμilitarιστές της πόλης Λίλνα ξαναβρεθούν για να δράσουν συλλογικά. Η επιτροπή αποτελείται από πολλές οργανώσεις, ενώσεις και άτομα όπως: Δίκτυο Αλληλεγγύης, Ο.Μ.Η.Ρ.Ο.Ι., ομάδα στήριξης αντιρρησιών συνείδησης, Επιτροπή αντιφασιστικής και αντιρατσιστικής αντίστασης και οι ομάδες της Αρχιεπισκοπικής Ομοσπονδίας της Ένωσης Βόρειας περιφέρειας. Πέρα από τις γνωστές ενέργειες (κόλλημα αφισών, υπογραφές, διανομή με τρυκάνια) χρησιμοποιούμε διάφορα μέσα πληροφόρησης: μεταδίδουμε πληροφορίες από τον σταθμό της Ομοσπονδίας, στέλνουμε άρθρα στις τοπικές εφημερίδες. Το Σάββατο 16 Μάη 1987 οργανώσαμε διαδοχικές ενέργειες. Πρώτα μπροστά στην φυλακή του Λόος μοιράσαμε τρυκάνια σε παρευρισκόμενες οικογένειες, έγινε συναυλία με κλάξον κι ανοίχτηκε μεγάλο πανώ που έγραφε "Λευτεριά στον Ερίκ Εμπέρ" στον αυτοκινητόδρομο απέναντι από την φυλακή. Οι δημοσιογράφοι ήταν εκεί και μας ακολουθήσαν ως την κεντρική πλατεία της Λίλ όπου ανοίξαμε το πανώ ανάμεσα σε μία παρέλαση του Ναυτικού (και σε γέρους με μετάλλια) και σε μία συγγέντρωση ενάντια στο απαρχαιώνονται. Οι μπάτσοι ήταν κι αυτοί εκεί. Με τις φωτογραφίες που τραβήχτηκαν αυτή την μέρα αποφασίσαμε να βγάλουμε μία καρτ-ποστάλη συμπαράστασης. Για να δημιουργήσουμε ένα κίνημα ακόμα μεγαλύτερο θα οργανώσουμε μία συζήτηση-πληροφόρηση για τον αντιμilitarισμό με προβολή φιλμ. Το κόλλημα αφισών κι οι θεαματικές ενέργειες συνεχίζονται. Ο Ερίκ Εμπέρ έχει τώρα δικηγόρο και συνεργαζόμαστε μαζί της. Της μεταφέρουμε όλα τα γράμματα που στέλνετε. Είναι πάντα χρήσιμο να στέλνουμε νοήματα στους διασ-

για να αφεθεί προσωρινά ελεύθερος απορρίφθηκαν). Επειδή η διαδικασία προχωρεί γρήγορα, η δίκη θα γίνει τέλος Ιούνη 1987 αρχές Ιούλη 1987 οπότε μας μένει λίγος καιρός. Η κινητοποίηση λοιπόν πρέπει να είναι ισχυρή κι αποφασιστική. Πήραμε άδεια επίσκεψης στην φυλακή, πράγμα που μας επιτρέπει να ξέρουμε πως είναι το ηθικό του κι οι συνθήκες κράτησης. Μιά ώρα πριν τις ενέργειές μας στις φυλακές του Λόος άλλαξε κελί. Τώρα είναι "παρέα" με ένα μάρτυρα του Ιεχωβά και με κάποιον άλλον. Δεν μπορεί πιά να βλέπει στον αυτοκινητόδρομο αλλά δέχεται επισκέψεις ποντικιών που περιφέρονται στα κοντινά σκουπίδια. Από το εντευκτήριο μαθαίνεται τι γίνεται πίσω από τους φηλούς τοίχους. Την τελευταία βδομάδα δυό κρατούμενοι σιαρφάλωσαν στην στέγη και την Κυριακή 17-18 Μάη, ένας άλλος αυτοκτόνησε. Διάφορα γεγονότα προκάλυψαν εκδηλώσεις αλληλεγγύης ανάμεσα στους κρατούμενους. Στο Παρίσι, εν τω μεταξύ η Παρισινή επιτροπή συμπαράστασης έχει ξεχωριστή δραση. Στις 20 Μάη 1987 το πρωί ο κόσμος που πήρε τον ηλεκτρικό στην γραμμή Κλιβανκούρ-Ορλεάνη δοκίμασε μία έκπληξη. Κάθε σημαντικός σταθμός από τους 9 αντί να γράφει το όνομα του σταθμού έγραφε Ερίκ Εμπέρ. Άλλοί μόνον στους τουρίστες που έπρεπε να κατέβουν στο Ερίκ Εμπέρ. Μερικοί πίστεψαν ότι ήταν κάποιον καινούργιο διαφημιστικό κόλπο. Άλλοι νόμισαν ότι ήταν το όνομα κάποιου βραβευμένου στο Φεστιβάλ των Καννών. Τα μέσα ενημέρωσης δεν απάντησαν στις ερωτήσεις τους (εκτός από ένα γράμμα στην αλληλογραφία της "MATIN") παρόλο που είχε σταλεί ανακοίνωση στο Γαλλικό πρακτορείο τύπου. Πως να γίνει, δεν μπορείς συγχρόνως να πουλάς μία γεμάτη σελίδα που διαφημίζει την αεροδιαστημική και να πληροφορείς τον κόσμο για έναν ανυπότακτο. Αλλά ο κόσμος θα μάθει ποιος είναι ο Ερίκ Εμπέρ κι ως μην ανυσηχεί. Θα ξαναεπέμβουμε τις επόμενες βδομάδες. Στις 8 Μάη 1987 με την ευκαιρία στρατιωτικών εκδηλώσεων σε ανάμνηση της επεχειρίας, δυό μέλη της ομάδας αντιρρησιών Κατινέ ανέβηκαν στην κορυφή του πύργου Μονταργκι για να ξεδιπλώσουν πανώ 25 τετραγωνικών μέτρων που ζητούσε την ελευθερία για τον σύντροφό τους Ερίκ Εμπέρ. Τρυκάνι δημοσιεύτηκε στην τοπική εφημερί-

ΠΟΛΩΝΙΑ. Περίπου 1.700 κρατούμενοι στις φυλακές της πόλης Ποτουλίτσε. Μία από τις μεγαλύτερες φυλακές της Βόρειας Πολωνίας, εξεγέρθηκαν την Δευτέρα 25 Μάη 1987. Πραγματοποιήθηκε πραγματική μάχη με τους φύλακες κι ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας. Όλα άρχισαν όταν φύλακες επέβαλλαν σε κρατούμενο την ποινή της "ζώνης παράλυσης", μία από τις πιο σκληρές ποινές που είναι όξισμο του κρατούμενου σε ξύλινο κρεβάτι με δερμάτινες ζώνες. Οι συγκρατούμενοί του διαμαρτυρήθηκαν ενάντια στην βία των φυλάκων και άρχισαν να πετούν τα πράγματά τους από τα παράθυρα, καλώντας και τους άλλους κρατούμενους να κάνουν το ίδιο. Η εξέγερση γενικεύτηκε. Οι κρατούμενοι έσκαφαν τις πόρτες και τα παράθυρα και βγήκαν στην αυλή. Εκεί αντιμετώπισαν την αστυνομία που χρησιμοποίησε δακρυγόνα κι αναισθησιογόνα αέρια καθώς και πυροσβεστικά με παγωμένο νερό. Σε λίγες ώρες οι κρατούμενοι είχαν κλειστεί στα κελιά τους. Αλλά στην διάρκεια της νύχτας έβαλαν φωτιά στα ρούχα και στα στρώματα. Μετά την καινούρια επέμβαση της αστυνομίας η φωτιά σβήστηκε γύρω στις 3 το πρωί. Η Πολωνία έχει αρκετά μεγάλο αριθμό κρατουμένων: 100.000 σε 37 εκατομμύρια κατοίκους. Ο αριθμός αυτός είναι διπλάσιος από τους κρατούμενους ανά κάτοικο στις ΗΠΑ και τετραπλάσιος από ότι στην Γαλλία. Οι Πολωνοί δικαστές κάνουν έκκληση για μείωση της διάρκειας των ποινών που είναι κατά μέσο όρο 2 χρόνια, ενώ στις περισσότερες δυτικές χώρες είναι 6 μήνες. (Από την "Λιμπερασιόν")

16-5-1987 Ουάσιγκτον: Σε ανακοίνωση του Πενταγώνου προς το Αμερικάνικο Υπουργείο Άμυνας σημειώνεται η "σωστή" σεξουαλικότητα των υπαλλήλων της που υποχρεούνται να έχουν. Η ανακοίνωση αυτή θεωρή την ομοφυλοφιλία, την μοιχεία, την ανταλλαγή συζήγων, την κτηνοβοσκία και τα ομαδικά όργια ως "λαθεμένη" σεξουαλικότητα. Ακολούθησε διαμαρτυρία από οργανώσεις για τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων. Ναλοικόν που οι απόψεις του Οργουελ, σχετικά με τον ελεγχόμενο έρωτα, πλησιάζουν την πραγματικότητα. Οι κρατικοί υπάλληλοι του Υπουργείου που δουλεύουν για την πραγμάτωση πολεμικών ιμπεριαλιστικών σχεδίων πρέπει να πιστέφουν και να ανταποκριθούν στο σεξουαλικό μοντέλο "άντρας-γυναίκα".

ΛΙΠΟΤΑΚΤΗΣ ΣΤΡΑΤΩ

Ο Ζεράρ Μαχαμάντι, 23 χρονών, άρχισε (τυπικά) την ήτεια του πριν από 4 περίπου χρόνια, αλλά δεν έμεινε ποτέ σε στρατόπεδο πάνω από λίγες μέρες. Αμετάπειστος λιποτάκτης, ενώ είναι κανονικά καταδικασμένος, κάθε φορά που επιστρέφει στο στρατόπεδο δηλώνει ότι θα ξαναλιποτακτήσει και πραγματικά φεύγει κάθε φορά μόλις οδηγηθεί εκεί. Στις αρχές Ιούνη 1987 συνελήφθη για ακόμα μία φορά και οδηγήθηκε σε στρατόπεδο της πόλης Μπεζανσόν. Επειδή δεν ανέχεται ούτε το στρατό, ούτε την φυλακή οι γιατροί τον θεωρούν ψυχοπαθή. (Από την "MONDE LIBERPAIRE").

ΒΙΑΙΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ.

Ο πρωθυπουργός και 7 υπουργοί παραιτήθηκαν στις 26 Μάη 1987, μετά από σκάνδαλο που δημιούργησε ο θάνατος από βασανιστήρια ενός φοιτητή κρατούμενου από την αστυνομία. Οι υπουργοί παραιτήθηκαν γιατί "ανέλαβαν την πολιτική και ηθική ευθύνη" για το σκάνδαλο. Αποκαλύφθηκε ότι αρχικά η κυβέρνηση προσπάθησε να σκεπάσει το σκάνδαλο. Εκτός από τον πρωθυπουργό και τους υπουργούς Εσωτερικών και Δικαιοσύνης αντικαταστάθηκαν και οι αρχηγοί των μυστικών υπηρεσιών πράγμα που δείχνει τον αντίκτυπο της κρίσης που περνάει η Νοτιοκορεάτικη κυβέρνηση. Ο θάνατος του Πάκ Σόγκι Σόλ, φοιτητή της γλωσσολογίας στο Πανεπιστήμιο της Σεούλ στις 14 Γενάρη μέσα στα κτίρια του τμήματος αντικομμουνιστικού αγώνα της αστυνομίας, προκάλεσε κύμα διαδηλώσεων σε όλη την χώρα. Ο υπουργός Εσωτερικών κι ο αρχηγός της αστυνομίας απομακρύνθηκαν. Δύο αστυφύλακες ενοχοποιήθηκαν για τον φόνο. Οι φοιτητές κάλεσαν σε γενική απεργία. Την Δευτέρα και Τρίτη 25 κι 26 Μάη 1987 έγιναν βίαιες διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Η τωρινή κατάσταση είναι συνέχεια των διαδηλώσεων της προηγούμενης βδομάδας για την επέτειο μίας εξέγερσης που πνίγηκε στο αίμα από τον στρατό. Από τότε οι διαδηλώσεις είναι καθημερινές. Η γενική δυσανεμία προέρχεται και από ένα άλλο σκάνδαλο, οικονομικό. Οι διευθυντές της ναυτιλιακής εταιρείας Πάν Οσεαν κατηγορούνται για διαφυγή εκατομμυρίων δολαρίων στις ΗΠΑ με την συνενοχή κυβερνητικών υπαλλήλων.

Ο πρόεδρος της Νότιας Κορέας ελπίζει ότι με την ανανέωση ενός μεγάλου μέρους της κυβέρνησής του, θα αποκαταστήσει το "κλίμα εμπισ-

άτσια, που σε προηγούμενες συναντήσεις τους είχαν συμφωνήσει μέσα από συζητήσεις, αναρχικό "συνέδριο". Βασικός σκοπός ήταν να "μελετηθεί" η οργάνωση του αναρχικού κινήματος.

Τα θέματα που συζητήθηκαν ήταν: 1) Συνεισφορά στις οργανωτικές διαδικασίες της παρέμβασης του αναρχικού κινήματος στην πάλη των τάξεων στην Ελλάδα. 2) Ουσία και περιεχόμενο του αναρχικού προγράμματος. 3) Η κατάσταση του αναρχικού χώρου και οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες στην Ελλάδα σήμερα. 4) Για την μεγαλύτερη συμμετοχή κι ενεργοποίηση των αναρχικών γυναικών στο κίνημα. 5) Προτάσεις επί του οργανωτικού. Δημιουργία Ένωσης Αναρχικών και στεκιών. 6) Αναρχικός τύπος. 7) Πολυεπίπεδη δράση

Το θέμα που προτάθηκε και δεν συζητήθηκε ήταν το θέμα της ατομικής τρομοκρατίας.

Με το κλίμα που επικράτησε πριν και κατά την διάρκεια του "συνεδρίου" διάφορες ομάδες κι άτομα διαφώνησαν και αποχώρησαν. Το αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθεί από τις ομάδες και τα άτομα που παρέμειναν "Ένωση Αναρχικών".

Η διακήρυξη των αναρχικών ομάδων κι ατόμων που συμμετέχουν στην "Ένωση Αναρχικών" είναι:

ΕΝΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ. ΔΙΑΚΥΡΞΗ ΒΑΣΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΧΩΝ. ΑΡΧΕΣ.

1. Ο αναρχισμός σαν ιστορικό και ταξικό κίνημα είναι πρώτα από όλα ένα σύστημα ηθικών αξιών που αντανakλά την ιστορικότητά του και την ταξικότητά του. Είναι η επιθυμία να εφαρμοστούν στην πράξη αυτές οι αξίες στα πλαίσια ενός κοινωνικού συστήματος με όσο γίνεται πιο ολοκληρωμένο τρόπο, είναι μία μέθοδος προσέγγισης της κοινωνικής πραγματικότητας με στόχο την κατανόηση, την ερμηνεία και τον μετασχηματισμό της.

Ο αναρχισμός είναι η ηθική και το επαναστατικό πρόγραμμα, ταυτόχρονα η ηθική της ελευθερίας, της υσότητας και της αλληλεγγύης. Για τον αναρχισμό, οι τρεις αυτές ηθικές αξίες ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΙΣΟΤΗΤΑ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, είναι αλληλοσυμπληρούμενες και η μία προϋποθέτει την άλλη.

2. Η αναρχία, δεν είναι φιλοσοφική εφεύρεση κάποιας αυθεντίας, αλλά ιστορικό κίνημα που σέρνει μέσα της η ίδια η εξουσιαστική κοινωνία, σαν απάντηση του ανυπότακτου ανθρώπου που επιζητά την ελευθερία του. Γι' αυτό, η μεθοδολογία, η ποσοτική και το περιεχόμενό της.

κάθε εξωτερικό καταναγκασμό και την εκπλήρωση της ελευθεριακής του ύπαρξης, σε μία ανάλογη κοινωνία.

3. Αναρχία είναι η συνειδητή, αγωνιώδης έκφραση της φυσικής ανθρωπίνης ύπαρξης, απέναντι στην απρόσωπη ιεραρχική υποταγή που επιβάλλουν το κράτος και το κεφάλαιο. Είναι η οργή των καταπιεσμένων ενάντια στους καταπιεστές τους, και ο πόθος τους για έναν κόσμο με αξιοπρέπεια και χωρίς εκμετάλλευση.

Είναι το οργανωμένο μίσος των κολασμένων συντρόφων μας, σε όλες τις χώρες και τις εποχές, ενάντια σε αυτούς που καταδυναστεύουν την ζωή τους.

4. Σαν άτομα που υπόκεινται στην γενική οργάνωση της κοινωνίας, που μεθοδεύει τον πόλεμο μεταξύ των ανθρώπων, επιλέγουμε την αντιεξουσιαστική-αντιιεραρχική οργάνωση, σαν μόνη προϋπόθεση που εξασφαλίζει το αποτέλεσμα της προοπτικής για ελευθερία.

Γι' αυτό το υπάρχον συγκεντρωτικό σύστημα, δεν μπορεί να καταστραφεί με αποσπασματική δράση και με απομονωμένες πρακτικές, παρά μόνο με τον συντονισμό και την συλλογική οργάνωση της επαναστατικής κατεύθυνσης, συστατικά άρθρητα δεμένα με την συγκρότηση του αναρχικού κινήματος.

5. Η άποψη, "ο σκοπός αγιάζει τα μέσα", είναι ξένη προς τους αναρχικούς. Η ηθική διάσταση της θεωρίας μας, δίνει ουσιαστικό περιεχόμενο στο σκοπό και τα μέσα. Δηλαδή η οργανωμένη συλλογική μας πάλη, οφείλει να αντανakλά σε όλο της το βάθος, το όραμα που εμείς επιδιώκουμε.

Γι' αυτό η αναρχία, δεν καθαγιάζει ούτε τα μέσα σε βάρος των σκοπών ούτε τους σκοπούς σε βάρος των μέσων.

6. Είμαστε ενάντια σε κάθε θεσπισμένο μερικό κίνημα, που λησμονεί τον καταστροφικό ρόλο του κράτους και συγχρόνως εισυγχρονίζει συντηρώντας την κυριαρχία κράτους και κεφαλαίου. Γιατί είμαστε ανεπιφύλακτα υπέρ της συγκρότησης ενός συνολικού επαναστατικού κινήματος, που θα βάζει όλα τα αιτήματα μέσα στην προοπτική της ολικής εξολόθρευσης του κράτους και της οριστικής ενοποίησης του ανθρώπινου γένους. Γιατί είμαστε υπέρ της επανάστασης και όχι της μεταρρύθμισης.

ΣΤΟΧΟΙ.

1. Κατάργηση της μισθωτής εργασίας και κάθε μορφής ιδιοκτησίας, στην γη, στις πρώτες ύλες και στα μέσα παραγωγής. Δηλαδή κανένας δεν θα

θα είναι αληθινα ανεταγητοι και σε θεση να συνενωνονται ελευθερα για το κοινο συμφερον τους και συμφωνα με τις απολυτα προσωπικες επιλογες.

2. Καταργηση του κρατους, της κυβερνησης και καθε εξουσιας, που φτιαχνει τους νομους και τους επιβαλλει στους αλλους. Επομενως, καταργηση των δικτατοριων, των δημοκρατιων, των κοινοβουλιων, των στρατων, των αστυνομιων, των δικαστικων εξουσιων και καθε θεσμου που κατεχει μεσα εξαναγκασμου.

3. Οργανωση της κοινωνικης ζωης απο τις ελευθερες ενωσεις κι ομοσπονδιες των ανθρωπων που δημιουργουνται στην βαση της αυταρκειας.

4. Εξασφαλιση των μεσων επιβιωσης, αναπτυξης και ευημεριας για τα παιδια, τους γερους και ολους δρους αδυνατουν να τα εξασφαλίσουν απο μονοι τους.

5. Πόλεμος εναντια στις θρησκεις και ολα τα φεματα, ακδη και αν καλυπτονται με τον μανδυα της επιστημης. Δυνατοτητα πρόσβασης στη γνωση για ολους, καταργωντας τον διαχωρισμο αναμεσα σε αυτους που την κατεχουν και σε αυτους που δεν την κατεχουν.

6. Πόλεμος εναντια στον εθνικισμο. Αναπτυξη της αλληλεγγυης αναμεσα στις εθνότητες, καταργηση των συνδρων, συναδελφωση όλων των λαων.

7. Πιστευουμε οτι οι θεσμοι που απορρεουν αλλα και αντικαθρεφτιζουν τη κατασπιστικη, ιεραρχικη και ειμεταλλευτικη διαρθρωση των σχεσεων που υπαρχουν στην καπιταλιστικη οργανωση της κοινωνιας, εδραιωνουν και αναπαραγουν την κυριαρχια του ανθρωπου σε ανθρωπο. Γι αυτο και η καταστροφη αυτων των θεσμων που συντηρουν και διαιωνιζουν το υπαρχον συγκεντρωτικο συστημα ειναι αναγκαια. Την θεση αυτων των θεσμων θα πρεπει να παρουν καποιοι αλλοι, που θα χαρακτηριζονται απο την αντιεξουσιαστικη δομη.

8. Απορριπτουμε το κρατος με οποια μορφη και αν αυτο παρουσιάζεται (ειτε σαν φασιστικο, ειτε σαν σοσιαλιστικο, ειτε σαν δημοκρατικο) για καμμια απο αυτες τις μορφες ο λαος δεν εχει πραγματικα δικαιωματα, δεν διαχειριζεται την ζωη του, δεν αποφασίζει για την τυχη του.

9. Γενικευμενη αυτοδιευθυνση της κοινωνιας στην βαση των αναγκων και των επιθυμιων του κοινωνικου συνδλου και του ατόμου.

10. Απεριόριστη ελευθερια σκέψης, έκφρασης και δράσης.

11. Εξάλειψη των αυθαίρετων διακρίσεων που βασιζονται στο φύλο, την φυλη την ηλικια, την γλωσσικη

θα εξυπηρετουν τον ανταγωνισμο αφεντικων και ειδικων της γνωσης, οπως σημερα, αλλα τις πραγματικες αναγκες της ανθρωποτητας που βρισκονται σε αρμονια με το φυσικο περιβαλλον της.

13. Για την πραγματοςη όλων αυτων, ο αγωνας μας θα ειναι αδιαλλακτος ανυποχωρητος και η δραση μας πολυεπιπεδη και πολυμορφη.

14. Επειδη η αναρχικη θεωρια και πρακτικη δεν ειναι ενα ακαμπτο εργαλειο και η ενωση δεν ειναι ο κατοχος της απολυτης αληθειας, δηλωνουμε οτι αναλογα με τις συγνεκριμενες συνθηκες οριζουμε τις αιχμες της δρασης και παρεμβασης μας, εμπλουτιζοντας και προωθωντας τις θεσεις μας μεσα απο το ανελεητο μαστιγωμα της κριτικης απο ομάδες, άτομα και καταστασεις.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ Η ΠΩΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ

Ο ΔΙΑΦΑΝΗΣ

ΠΟΛΙΤΗΣ

Τα κρατικα ληξιαρχεια αρχισαν απο το 1874 κιδλας να μαζεβουν συστηματικα πληροφοριες για τους πολιτες. Οι Ναζι τελειοποιησαν αυτο το συστημα συγκεντρωσης πληροφοριων και στοιχειων με την απογραφη του 1939, που σαν σκοπο της ειχε το να δωσει μια συναπτικη εικονα της τοτε συνθεσης του πληθυσμου. Αυτη η διαδικασια επαναλαμβανοταν και στην "δημοκρατικη" ομοσπονδιακη Γερμανια καθε 10 χρονια. Μ' αυτον τον τροπο οι πληροφοριες ανανεωνονταν συνεχεια. Η τελευταια απογραφη στην Γερμανια εγινε το 1969. Αλλα η καρτελοποιηση δεν ηταν τοτε τόσο επικίνδυνη οπως σημερα. Η ηλεκτρονικη συλλογη πληροφοριων και στοιχειων (E.D.V.) δεν ηταν τόσο ανεπτυγμενη και ηταν αδυνατο να συνδεθουν οι πληροφοριες ωστε να δημιουργηθει η εικονα της προσωπικότητας του ατόμου που τις εδωσε. Αυτος ο κίνδυνος υπαρχει σημερα χάρις στην "πρόοδο" της επιστημης, τη οποια χρησιμοποιοουν αυτοι που εχουν την εξουσια γι αυτον ακριβως τον σκοπο. Απ' την εκλογη των ειδικων που θα επαιρναν μερος στην συζητηση στην ομοσπονδιακη βουλη-οι πιο πολλοι ηταν στατιστικοι, μερικοι δικηγόροι, ένας κοινωνιολογος-φάνηκε καθαρα πως πρόκειταν μόνο για οπτασεις και οχι για συστηματικη

Λερός

και ασυλιακη

κοινωνια

Η προκήρυξη που μοιράστηκε στην εκδήλωση-συζήτηση από την Ελευθεριακή Ομάδα Ιατρικής-Οδοντιατρικής είναι:

ΛΕΡΟΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
Τρέλλα δεν είναι παρά η πιο απελπισμένη έκφραση της ολοκληρωτικής στέρσης αυτονομίας όλων μας.

Η πιο απελπισμένη έκφραση του κοινού φόβου, η πιο απελπισμένη κίνηση της άοπλης άμυνάς μας.

Ή αλλιώς, εμκολλαπτόμενη σχιζοφρενείς είμαστε όλοι, γιατί οι ίδιες οι δομές της κοινωνίας μας σχιζοφρενικές είναι. Στα άσυλα, στην αυτοκτονία και στην πρέζα βρίσκονται, απλά, οι πιο απελπισμένοι από μας όλους μας.

Ψυχασθενής, ένα ακόμα θύμα του κοινωνικού ρατσισμού. Η κοινωνία του κεφαλαίου και του κράτους δεν στάθηκε ποτέ διατεθειμένη να σεβαστεί την ιδιαιτερότητα, όποια και νά'ναι. Την στιγματίζει αντίθετα και την εμμεταλλεύεται για να δημιουργήσει τους απαραίτητους "εχθρούς του καλού του λαού" και να ξεπεράσει έτσι τις κρίσεις της.

Ο σχιζοφρενής, στην ουσία, διαιάζεται. Για περιορισμένο ζήλο σύμπραξης στους μύθους της εύνομης και ευηπόληπτης ζωής, της δημοκρατίας και εθνικής ομοψυχίας, της οικογένειας. Και φυσικά καταδιώκεται σε κοινωνικό θάνατο.

Η κοινωνική ηθική, διαθέτοντας προκρούστεια οικονομικά κριτήρια, δεν προβλέπει οπωσδήποτε θέση για τους τρελλούς μέσα στις νόρμες της παραγωγικότητας. Θέση για αυτούς (Α', Β' ή και κατάστρωμα) υπάρχει μόνο στα ψυχομάρκετ.

Ψυχιατρική. Ή ιατρική για ψυχικές "νόσους", ή ιατρική για διαταραχές "της φηχής" αυτής της κοινωνίας, ή ιατρική για τα γρανάζια του κοινωνικού ετούτου μηχανισμού. Ή ιατρική-όπλο της εξουσίας.

Η τρέλλα είναι ζήτημα καθαρά πολιτικό. Γιατί πολιτικό είναι το ζήτημα της καταστολής και της εργασίας, της δημιουργίας και της περιθωριοποίησης ή ανακάλυψης του εαυτού μέσα από λαβύρινθους και αδιέξοδα.

Και γιατί, η ίδια η ανατανόητα "Τρέλλη" συμπεριφορά είναι συχνά εστία ανατροπής.

Μιλάμε για την Λέρο. Για κάθε Λέρο, για κάθε μέθοδο καταστολής και χώρο εγκλεισμού. Το πρόβλημά μας δεν μπορεί να είναι μόνο τα άσυλα-ψυχιατρεία την στιγμή που γινόμαστε

άλλωστε καλά, "φυλακές-στρατός-ψυχιατρεία... αυτή είναι η εξουσία". Δεν ζητάμε μια Λέρο εκσυγχρονισμένη, ψυχιατρεία καλύτερα. Δεν εμπιστευόμαστε τις βελτιωτικές απαιτήσεις, όπου το ανθρωπιστικό καταργεί το ανθρώπινο.

Βρισκόμαστε δίπλα σ' όλους όσους αγωνίζονται για τα δικαιώματα των ψυχασθενών, με μόνιμη και μόνη πρότασή μας την προοπτική καθολικής ανατροπής της εξουσίας, την εξέγερση ενάντια στο σύνολο των δομών που αλλοτριώνουν ότι αυθεντικό υπάρχει γύρω μας και μέσα μας.

Καλούμε στον αγώνα εκείνο που θα κάνει υπέροχο Παρόν την κοινωνία δίχως ψυχασθενείς και ψυχιάτρους. Και που δεν μπορεί να είναι άλλη από την αταξική κοινωνία της συντροφικής αλληλεγγύης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΙΑΤΡΙΚΗΣ-ΟΔΟΝΤ/ΚΗΣ

27-5-1987 Στο αμφιθέατρο της Ιατρικής οργανώθηκε συζήτηση με θέμα "Λέρος-Ασυλιακή κοινωνία". Την πρωτοβουλία είχε η Ελευθεριακή Ομάδα φοιτητών Ιατρικής κι Οδοντιατρικής. Προβλήθηκε η ταινιάτου Κ Ζώη "Οι Αζήτητοι" που το περιεχόμενό της αφορούσε τα άσυλα κι ειδικότερα της Λέρου. Ακολούθησε συζήτηση με την ομάδα γιατρών που εργάστηκαν στην Λέρο.

των πρώταγωνιστών της ερμηνείας με τις επίσημες τεχνοκρατικές πολιτικές αρχές περιορίζονται στο να επαναλαμβάνουν πως οι απογραφές του πληθυσμού, των επαγγελματιών και των χώρων εργασίας "δίνουν μια μοντέρνα, συνολική και έμπιστη βάση που αποτελείται από πραγματικά στοιχεία, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν από το κράτος, τα επιμέρους κρατίδια, τις κοινότητες για την λήψη κοινωνικοοικονομικών και πολιτικών αποφάσεων".

Ηδη το 1982 για τον νόμο της απογραφής η στατιστικός Νοέλλε Νόυμαν έκανε μια γνωμοδότηση μέσα στην οποία εξηγούσε τον λόγο που οι εθελοντικές, αντιπροσωπευτικές δημοσκοπικές έρευνες επιστημονικά έχουν τα ίδια αποτελέσματα όπως οι ολοκληρωτική απογραφή των πολιτών. Γιατί είναι γνωστό πως ακόμα και στις ιδανικότερες συνθήκες υπάρχει ένα "φυσικό" ποσοστό μπουκοτάζ των 5 ο/ο το οποίο δεν ελαττώνεται. Οι μέθοδοι των εθελοντικών δημοσκοπήσεων είναι σήμερα τόσο καλές που το ποσοστό λάθους κάτω από ανάλογες συνθήκες είναι μικρότερο από αυτό μιας βίαιας κι ολοκληρωτικής απογραφής.

Στο μεταξύ η απογραφή είναι σαν βάση πληροφοριών για την παρακολούθηση του κάθε πολίτη ακόμα πιο επικίνδυνη μιά και το κράτος-φύλακας νομιμοποιείται ακόμα πιο πολύ. Ηδη από την αρχή του χρόνου έχουν τεθεί σε εφαρμογή οι αντιτρομοκρατικοί νόμοι (κύττα "Αντίθεση" Νο 2) μέρος των "νόμων ασφαλείας". Τον Απρίλη επρόκειτο να μπει σε ισχύ η ηλεκτρονική ταυτότητα και το διαβατήριό. Με την νέα ταυτότητα θα μπορούν με το ίδιο προσωπικό και μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα να ελέγχουν πεντάπλασια άτομα και να δίνουν τα στοιχεία τους στους τερματικούς. Η παράγραφος 163 του ποινικού κώδικα αναφέρει: "όλες οι πληροφορίες και τα στοιχεία των πολιτών, τα οποία βρίσκει η αστυνομία σε ελέγχους της για την διαλεύκανση ποινικών πράξεων σύμφωνα με την παράγρ. 110 του ποινικού κώδικα, μπορούν να κρατηθούν για 6 μήνες και να χρησιμοποιηθούν και για άλλους σκοπούς". Αυτό σημαίνει ότι νομιμοποιείται το δίκτυο ερευνών για εγκληματίες.

Στην καινούρια απογραφή, έτσι λένε, θα είναι οι πολίτες προφυλαγμένοι από μιά παραπέρα παραχώρηση των στοιχείων τους. Αυτό όμως είναι παραπλανητικό. Οι πολίτες είναι υποχρεωμένοι να δώσουν πληροφορίες για το άτομό τους, την μόρφωσή τους, το επάγγελμά τους, το εισόδημά τους, το μέρος διαμονής τους,

που έχουν, στην καινούρια στατιστική για την δουλειά ή τον χώρο μάθησης, το συγκοινωνιακό μέσο που χρησιμοποιούν, καθώς και τυχόν περιστασιακές δουλείες που κάνουνε.

"Ανεξήγητο" μένει γιατί η κοινωνική βοήθεια κάθε είδους που παρέχεται από διάφορα ταμεία πρέπει να αναφέρεται σαν εισόδημα, μιά και ο σκοπός της απογραφής είναι να συγκεντρωθούν στοιχεία για τον υπολογισμό των δημοσίων αυτών ταμείων. Και το γιατί οι υπηκοότητες των ξένων εργατών από την Ελλάδα, Ιταλία, Γιουγκοσλαβία και Τουρκία διαχωρίζονται από αυτές των υπολοίπων κρατών, της ΕΟΚ ή γενικότερα. Η πιο μικρή στατιστική μονάδα είναι η πλευρά ενός οικοδομικού τετραγώνου, δηλ. το τμήμα ενός δρόμου που αρχίζει και τελειώνει στις γωνίες ενός τετραγώνου. Τα στοιχεία δεν καταχωρούνται κατά άτομο, αλλά πλευρά τετραγώνου. Έτσι γίνονται ορατές οι κοινωνικές δομές, αλλά μπορούν ακόμα με αυτό τον τρόπο και σχετικά χωρίς κόπο να ταυτίσουν πάλι τα στοιχεία με το άτομο. Για παράδειγμα ο πρόην πρόεδρος της F.D.P. του Αμβούργου και ειδικός στην προστασία των πληροφοριών καθηγητής Μπρουνστάϊν έφτιαξε ένα πρόγραμμα για τον υπολογιστή, το οποίο του επιτρέπει από τα στοιχεία της απογραφής. Για μιά κοινότητα με 100.000 ανθρώπους του φτάνουν 4 χαρακτηριστικά από αυτά που δόθηκαν στην απογραφή για να αναγνωρίσει πάλι το άτομο. Στην περίπτωση που το κέντρο απογραφής ή ο αριθμητής έχουν αμφιβολίες σχετικά με την ορθότητα ή την πληρότητα των στοιχείων, μπορεί να "βοηθηθεί" ρωτώντας τους γείτονες και τους ενοικιαστές ή σωστότερα: μπορούν να χώνουν την μύτη τους παντού παρόλο που δεν υπάρχει γι αυτό κάποια νομοθετική βάση.

Όσοι μένουν σε ιδρύματα θεωρούνται από τον νόμο της απογραφής σαν "ανήλικοι". Σύμφωνα με τον νόμο οι υπεύθυνοι αντιπρόσωποι που πρέπει να δώσουν τις πληροφορίες για τα πρόσωπα τα οποία "εξ αιτίας μιάς ανικανότητας δεν μπορούν να δώσουν πληροφορίες", είναι οι διευθυντές των ιδρυμάτων. Με αυτόν τον τρόπο η άρνηση στην απογραφή μπορεί να δικαιολογηθεί σαν ανικανότητα.

Πρωτοβουλίες για το μπούκοτάρισμα της απογραφής δημιουργήθηκαν σε όλη την Δ. Γερμανία. Σύμφωνα με δημοσκοπήσεις ένα 120/ο του πληθυσμού είχε αποφασίσει να μπούκοτάρει την ενέργεια αυτή κι ένα 300/ο το σκεπτόταν σαν λύση.

Μαλακοί τρόποι μπούκοταρίσματος

για, η λανθασμένη συμπλήρωσή τους, το τσαλάκωμα ή μουτζουρώμα τους και η ταχυδρόμησή τους με λάθος τρόπο) έχουν το μειονέκτημα πως μπορούν να διορθωθούν από την διοίκηση αν και θα χρειαστεί να δαπανηθεί μεγαλύτερο ποσό χρημάτων από το αρχικό καθώς και πιά πολύς προσωπικός κόπος. Γι αυτό προπαγανδίζουν οι πρωτοβουλίες κατά της απογραφής του πληθυσμού το σκληρό μπούκοτάζ. Υπάρχουν δύο τάσεις. Η τάση του Μπόχουμ: "Να μη δεχτείς τα ερωτηματολόγια και να

διώξεις κακήν κακώς τους αριθμητές". Η τάση του Βερολίνου: "Δέχεσαι τα ερωτηματολόγια τα οποία αργότερα θα κάψεις μαζί με τα ερωτηματολόγια όσων μπούκοτάρουν την ενέργεια αυτή. Για κάθε μπούκοτάρισμα υπάρχει κίνδυνος να σου επιβληθεί ποινή μέχρι 10.000 γερμ. μάρκα. Στην πραγματικότητα η ποινή κυμαίνεται μεταξύ 50 και 100 μάρκων μιά και εξαρτάται από το εισόδημά σου. Κι αν είναι πιά πολλοί αυτοί που θα πάρουν μέρος στο μπούκοτάζ θα είναι ακόμα πιά μικρή μιά και δεν μπορούν να ενοχοποιηθούν τόσους πολλούς.

Μπορείς ακόμα όταν θα έρθει η απόδειξη για να πληρώσεις, να υποβάλλεις μύνηση κι έτσι οι αρχές και τα δικαστήρια θα μπορούν να απασχοληθούν με την απογραφή για πολύ καιρό ακόμα.

Κινήσεις για μπούκοτάρισμα γίνονται κι από τους αριθμητές, που το μεγαλύτερο μέρος τους αποτελείται από επιστρατευμένους των δημοσίων επιχειρήσεων. Στις δικές τους συνελύσεις προσπαθούν να βρουν λύσεις και κατά της επιστράτευσης τους.

Παρουσιάζουμε εκδηλώσεις αντίστασης στην απογραφή που έγιναν στην Δ. Γερμανία.

3-5-1987 Εισβολή της αστυνομίας στα γραφεία της οργάνωσης για το μπούκοτάρισμα της απογραφής. 40 άτομα τραυματίστηκαν με την έφοδο της αστυνομίας και προκλήθηκαν σοβαρές υλικές ζημιές στα γραφεία της οργάνωσης. Περίπου 300 οργανώσεις πολιτών, ειρηνιστών, οικολόγων, εναντιώνονται στην απογραφή θεωρώντας την κανονικόφακέλωμα που περιορίζει τα ατομικά δικαιώματα και υπεραστυνομεύεται η κοινωνική ζωή των ανθρώπων.

10-5-1987 Διαδήλωση ενάντια στην απογραφή στο Δ. Βερολίνο. Σημειώθηκαν επεισόδια και συνελήφθησαν 4 διαδηλωτές. Οι διαδηλωτές άρχισαν να πετούν πέτρες στους μπάτ-

17-5-1987 Διαδήλωση-διαμαρτυρία πραγματοποιήσαν 8.000 διαδηλωτές στο Δ. Βερολίνο ενάντια στην απογραφή. Συγκροούστηκαν με τα Γερμανικά ΜΑΤ. Πορείες με συνθήματα εναντίον της απογραφής έγιναν στη Φραγκφούρτη και Αμβούργο.

ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΕΓΙΝΕ ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ

Όταν στις αρχές του 20ου αιώνα ο Αλυστάιν είχε βγάλει το συμπέρασμα ότι μιά μικρή ποσότητα ύλης μπορεί κατά τον καλύτερο τρόπο να παράγει ένα τεράστιο ποσό ενέργειας, λίγοι τον πίστευσαν και το συμπέρασμά του αυτό παρέμεινε για αρκετά χρόνια μιά σκέτη θεωρητική άποψη. Αλλά το 1942 ο Ιταλός Ενρίκο Φέρμι κατασκεύασε τον πρώτο πυρηνικό αντιδραστήρα κι από τότε η χρησιμοποίησή του αυξανόταν ολοένα, παρόλο που η συγκομιδή τεραστίων αποθεμάτων ενέργειας από αυτούς δεν μπορεί να τους παρουσιάσει σαν το αποτελεσματικότερο μέσο για την παραγωγή ενέργειας, γιατί έχουν κι αυτοί τα δικά τους μειονεκτήματα που αναριθμητές φορές ως τώρα έχουν φανεί οι ολέθριες, για την γη και τους ανθρώπους, επιπτώσεις τους. Οι αντιδράσεις που συντελούνται στο εσωτερικό των πυρηνικών αντιδραστήρων έχουν σαν αποτέλεσμα την διαρροή ραδιενέργειας και την απελευθέρωση μεγάλων ποσοτήτων θερμότητας που για να αντιμετωπισθούν χρειάζονται ειδικά συστήματα θωράκισής τους. Όμως οι κάθε είδους καταπιεστές μας κι οι ειδικοί επιστήμονές τους δεν φαίνεται να θεωρούν το ζήτημα πρώτης σημασίας, γιατί σε κανέ-

ότι εξοδεύουν αμείριστα τις εκατομμυρία για την κατασκευή νέων πυρηνικών αντιδραστήρων κι εργαστηρίων

Αρκετές χώρες σήμερα, ειδικά του Τρίτου Κόσμου, έχουν αποκτήσει, με την βοήθεια των μεγάλων δυνάμεων, πυρηνικούς αντιδραστήρες Για λόγους "ασφαλείας" ένας αντιδραστήρας σε κάθε μία από αυτές τις χώρες ελέγχεται από έναν όμοιο του της χώρας από όπου προέρχεται

Τυχαίνει όμως να συμβαίνουν και κάποια δυσάρεστα γεγονότα, όπως ένας αντιδραστήρας στην Δυτική Αφρική δεν μπορούσε να λειτουργήσει ικανοποιητικά όπως ο παρόμοιος του στην λίμνη Οντάριο του Καναδά Κάποιοι άλλοι αντιδραστήρες πάλι που βρίσκονταν στο Ιράν είχαν φτιαχτεί πάνω ακριβώς από εξαιρετικά σεισογενή περιοχή, ενώ οι παρόμοιοι τους στην Δυτική Γερμανία δεν είχαν αυτό το πρόβλημα

Μερικές χώρες του Τρίτου Κόσμου με αφορμή αυτά τα προβλήματα, αλλά κι επειδή δεν μπορούν να διαθέσουν την υψηλή τεχνολογία και τα τεράστια ποσά που απαιτούνται για την κατασκευή συστημάτων ασφαλείας, αναγκάζονται να τροποποιούν κάποιες λειτουργίες στους αντιδραστήρες τους Έτσι ένας αντιδραστήρας στο Πόρτο-Ρίκο εγκαταλείφτηκε πριν ακόμα ολοκληρωθεί Διάφοροι αντιδραστήρες στην Αίγυπτο, Νότια Κορέα και Φιλιππίνες, ελέγχονταν από Γιουγκοσλαβικούς που παλιότερα ελέγχονταν από Βραζιλιάνικους που κι αυτοί με την σειρά τους ελέγχονταν από τον εγκαταλελειμένο του Πόρτο-Ρίκο

Έτοιμες, περιπτώσεις σημαίνουν ότι οι συνθήκες ασφαλείας κάθε πυρηνικής εγκατάστασης, ειδικά σε χώρες του Τρίτου Κόσμου, κυμαίνονται από καθόλου καλές μέχρι και μηδαμινές κι οι κίνδυνοι μόλυνσης των περιοχών αυτών και των ανθρώπων που τις κατοικούν είναι τεράστιοι

Το μεγαλύτερο πρόβλημα που απορρέει από την λειτουργία όλων των πυρηνικών αντιδραστήρων σε όλη τη γή, είναι τα απόβλητα που παράγονται από αυτούς Μια ολοκληρωμένη αλυσίδα από απλές φόρμες εργατών και πετσέτες μέχρι μηχανήματα κι εξαρτήματα που δεν χρειάζονται πλέον Αυτό που μπορεί να κάνει κίνδυνα τα απόβλητα αυτά είναι μόνο ο χρόνος, αλλά μερτιέται σε χιλιάδες ή κι εκατοντάδες χρόνια Οι ειδικοί κι οι επιστήμονες κατ' εντολή των αφεντικών τους την μόνη πρακτική λύση που ακολουθάνε είναι να τα ρίχνουν στην θάλασσα ή να τα θάβουν στην γή Και στις δύο περιπτώσεις η μόλυνση κι η αργή καταστροφή του νερού και

ποθετούνται μέσα σε τσιμεντένια ή μεταλλικά δοχεία (κύρια χαλύβδινα) τότε θα πρέπει να πάρουμε υπ' όψη μας και το ότι τα δοχεία αυτά έχουν κατά πολύ μικρότερο χρόνο ζωής από το περιεχόμενό τους Ο καρκίνος κι οι καταστροφικές παθήσεις πολύτιμων οργάνων του ανθρώπινου σώματος, όπως οι βλάβες που επέρχονται στο σύστημα γονιμοποίησης και κληρονομικότητας (παιδιά που γεννιούνται από γονείς εκτεθειμένους στην ραδιενέργεια και παρουσιάζουν μορφές εκτροπμάτων) είναι οι μεγαλύτεροι κίνδυνοι που παραδοκούν

(Το κείμενο δεν αποτελεί βέβαια μια ολοκληρωμένη ανάλυση, αλλά θίγει μερικές πλευρές που αποδεικνύουν το πόσο καταστροφική είναι η χρήση της ατομικής και πυρηνικής ενέργειας)

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΕΙΡΗΝΗ ΕΤΟΙΜΑΣΟΥ ΓΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

"... πάρτε το χαμπάρι αρχηγοί της οικογένειας η εποχή που δίνετε τα παιδιά σας στην πατρίδα όπως δίνουν ψωμί στα περιστέρια η εποχή αυτή δεν θα ξανάρθει πιά πάρτε το απόφαση ΤΕΛΕΙΩΣΕ..."

(Απόσπασμα από το ποίημα "Η Εποχή των Κερασιών" του Ζάκ Πρεβέρ)

1. Οι "Ηλεκτρικοί Οργανοπαίχτες", συμμετέχουν στην αποφινική συναυλία "για την Ειρήνη και τη Ζωή", θεωρώντας όμως ότι το περιεχόμενο αυτών των εννοιών, αν δεν καθοριστούν συγκεκριμένα, μένει ασαφές και αόριστο, θέλουν, σε συνεργασία με την Ομάδα Αναρχοκομμουνιστών Νέας Σμύρνης, να κοινοποιήσουν την δική τους άποψη για την Ζωή και την Ειρήνη.
2. Η διάθεση ενός κράτους να κυριαρχήσει πάνω σε ένα άλλο δεν είναι παρά προέκταση της διάθεσης των ανθρώπων να κυριαρχήσουν είτε πάνω σε άλλους ανθρώπους είτε πάνω στην φύση. Συνεπώς, ο πόλεμος δεν είναι παρά η συνέχιση της κυριαρχίας με στρατιωτικά μέσα.
3. Έτσι το δίλημμα "συμβατικός ή πυρηνικός πόλεμος" είναι πλαστό γιατί δεν μας ενδιαφέρει το αν θα πεθάνουμε από πυρηνική βόμβα ή από σφεντόνα. Μας ενδιαφέρει να ζήσουμε. Επί πλέον, εξίσου πλαστό είναι και το δίλημμα "πόλεμος ή ειρήνη" όταν "ειρήνη" σημαίνει "ειρηνική" κυριαρχία ανθρώπου πάνω σε άνθρωπο (κυριαρχία του εργοδότη

προς όλους τους μαθητές που δεν θεωρούν την σκέψη πολυτέλεια. Αν θα θέλαμε να εξηγήσουμε σε κάποιον που δεν έχει ιδέα επί του θέματος, τι είναι σχολείο, θα μπορούσαμε απλώς να περιγράψουμε ένα πολύπλοκο μηχανήμα (ή έναν άλλο Μινώταυρο ίσως) στο οποίο μπαίνουν νέοι άνθρωποι γεμάτοι δημιουργικότητα και ζωντάνια και βγαίνουν νευρωτικά, αγχωτικά γρανάξια του απάνθρωπου μηχανισμού του ΚΡΑΤΟΥΣ και της ΕΞΟΥΣΙΑΣ (γραφειοκράτες, τεχνοκράτες, ανεγκάφαλοι εργάτες, "ανερχόμενοι" πολιτικάντηδες). Φαίνεται καθαρά ότι το σχολείο δεν είναι παρά προέκταση της ταξικά διαχωρισμένης κοινωνίας, η οποία επιβάλλει διαχωρισμούς του τύπου: αφεντινός-δούλος, "καλός"- "κακός". Η επιλογή στηρίζεται στη προσφορά του καθενός στο σύστημα. Στον δικό μας χώρο, σχολείο, η επιλογή στηρίζεται στην περισσότερη εμπέδωση κενών ή χρήσιμων για το κράτος "γνώσεων" και έχει μέτρο διαφοροποίησης τον βαθμό. Οι αναρχικοί μαθητές αντιτίθενται σε οποιαδήποτε προσπάθεια διαχωρισμού των ανθρώπων, αρνούνται την εμπορευματοποίηση της γνώσης.

Να γιατί λέμε:

1) ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΒΑΘΜΩΝ-ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ.

2) ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΣΕ ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Όμως ο πιο σημαντικός, για το κράτος, στόχος του ταξικού σχολείου είναι η μετάδοση κοινωνικών ρόλων, προϊόντων των εξουσιαστικών σχέσεων που επικρατούν στην κοινωνία. Ο ρόλος που προσπαθούν να επιβάλλουν στους μαθητές είναι αυτός του παθητικού δέκτη, του ακροατή. Θέλλουν να φτιάξουν όντα που να συρρέουν κατά χιλιάδες στις προεκλογικές συγκεντρώσεις, που να παρακολουθούν με κομμένη ανάσα "συζητήσεις" "τρογγυλής τραπέζης". Έτσι, σε μία άθλια κατάσταση που την συνθέτουν η καθημερινή-θεσμοθετημένη με τον μπαμπούλα των 50 απουσιών-παρουσία, ο φόβος της εξέτασης και της βαθμολογίας, ο μαθητής ακούει, συσσωρεύει "γνώσεις" που δεν έχουν να του πουν τίποτα, δοσμένες από μηχανισμούς έξω από αυτόν. Εικόνα άγχους κι αδιεξόδου.

Οι αναρχικοί μαθητές πιστεύοντας σε μία κοινωνία λεύτερη όπου η ζωή θα έχει ξαναποκτήσει το πραγματικό της νόημα, θα είναι πάλι ΖΩΗ, προτείνουν:

3) ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΟΡΙΟΥ ΑΠΟΥΣΙΩΝ-ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Το κράτος πίστευε ότι με την "καλυμμένη" του βία, με την κατάσταση αδιεξόδου που γεννάει στους μαθητές θα κατάφερνε να τους χειραγωγήσει οριστικά. Πολλοί μαθητές δέχθηκαν εκτός ελέγχου. Τότε επιστρα-

μία κοινωνία δίχως νόμους και κατασταλτικούς μηχανισμούς, όπου οι σχέσεις των ατόμων θα στηρίζονται στην αμοιβαία συμφωνία και κατανόηση, όπου οι ιδιαιτερότητες κάθε ατόμου θα κατοχυρώνονται. Ζητάμε:

4) ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΑΤΩΓΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΥΣΙΩΝ.

5) ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΝ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ.

Οι αναρχικοί μαθητές αρνούνται τον φεουδοσυμμετοχικό θεσμό των 5-15 μελών και απαντάνε με το αίτημα:

6) ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ.

Προβλέπει:

α) Κατάργηση κάθε θεσμοθετημένης εξουσιαστικής σχέσης (προεδρία).

β) Όλη η εξουσία να ανήκει στις συχ-νές Γενικές Συνελεύσεις.

γ) Εκλογή άμεσα ανακλητών αντιπροσώπων, αν και όταν το κρίνει απαραίτητο η Γ.Σ., για την αντιμετώπιση ενός συγκεκριμένου, και μόνο αυτού, θέματος.

Αυτή είναι η κοινωνία, αυτό είναι το σχολείο για τα οποία αγωνιζόμαστε.

Αγωνιζόμαστε για την απεριόριστη μάθηση του ανθρώπου, για μάθηση ενταγμένη στο πλαίσιο της κοινωνικής ζωής

σε μία πραγματικά ελεύθερη, αναρχική κοινωνία.

ΜΑΗΣ '68-'87.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΠΕΘΑΝΕ.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΒΟΥΛΑΣ-ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

συν.απο σελ.11

4. Τα κινήματα "ειρήνης", επικεντρώνοντας στον πυρηνικό αφοπλισμό, αποκορύπτουν τα εξίσου σημαντικά προβλήματα του συμβατικού πολέμου και της καθημερινής καταπίεσης. Με αυτόν τον τρόπο συμπαρατάσσονται με τις δύο-προς το παρόν-υπερδυνάμεις και δίνουν άλλοθι στην αναγκαιότητα ύπαρξης συμβατικών πολέμων, καλών, κακών και άσχημων υπερδυνάμεων, κρατών κι εξουσιαστικών σχέσεων.

5. Το μόνο κίνημα πραγματικής ειρήνης θα είναι αυτό που θα ΠΟΛΕΜΗΣΕΙ ενάντια και στην "ειρήνη" και στο πόλεμο των εξουσιαστών. Θα είναι ένα κίνημα που συμβάλλει καθημερινά στη δημιουργία θεσμών αντίθετων σ' αυτή την κοινωνία, ένα κίνημα κοινωνικού πολέμου.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΚΤΕΣ

ΟΜΑΔΑ ΑΝΑΡΧΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Προϊδηξη, που μοιράστηκε σε συναυλία που διοργάνωσε σύλλογος, ελεγχόμενος από το ΚΚΕ, στο Αλσος Νέας Σμύρνης στις 6-7 Ιούνη 1987, όπου συμμετείχαν και ορισμένοι συγκρο-